

Kinderkopje 3: Samen spelen samen delen

“*Samen spelen, samen delen* dat is wat ze op school leren en zo doen we het ook thuis,” vertelt de moeder van Maartje. “Ze is 6 jaar en wil nooit haar speelgoed delen met haar zus Cloë van 4 jaar. Als ze zo doorgaat heeft ze straks niemand die met haar wil spelen. Ook op school is ze asociaal volgens de juf,” deelt deze moeder haar zorg met mij. En vader Sander voegt eraan toe: “Onze dochter heeft gewoon geen inlevingsvermogen. Ze wil altijd haar zijn doordrijven. En ze is ook heel slordig met haar spullen. Ze bergt ze nooit goed op. Het is een zwijnestel op haar kamer.” Voordat ik deze ouders wat tips kan geven wil het ‘filmpje’ helemaal helder hebben, dus ik herhaal wat de ouders me vertelden: “Maartje heeft ooit voor haar verjaardag nieuwe stiften gekregen, die ze niet wil delen met haar zus. Ze zaten laatst samen te tekenen en Maartje was met de wasco bezig. En Cloë wilde graag met de stiften. En jullie vonden het asociaal van Maartje dat ze dat niet toestond, want ze deed er op dat moment niks mee.” Beide ouders kijken elkaar even aan en knikken dan heftig: “Ze deelt nooit iets van zichzelf met haar zus, ook al speelt ze er nooit meer mee.” Ik heb nog wat meer gegevens nodig, voordat ik deze ouders kan uitleggen wat er aan de hand is. “Jullie vinden dat ze zich moet inleven in de behoefte van haar zus om met de stiften te kleuren...en dat ze aan die behoefte moet toegeven, omdat *zij* op dat moment niets doet met de stiften?” Beide ouders knikken weer instemmend en moeder voegt eraan toe: “Samen spelen is samen delen”. En dan kan ik niet laten om te vragen: “Dus als de aantrekkelijke buurvrouw van de overkant bij jullie op visite is en zegt ‘ach, mag ik even met jouw man spelen, want je hebt hem al een tijdje niet gebruikt en jij doet nu toch even niets met hem’ dan zeg jij ‘natuurlijk, want samen spelen is samen delen’.” Het is even stil en dan zie ik dat het bij hen doordringt. Empathie is het vermogen om je te kunnen voorstellen hoe het is voor de *ander*. En dan zegt deze zich inlevende moeder: “Misschien is Maartje wel bang dat Cloë de stiften op maakt of stuk maakt. Cloë kan nogal ruw zijn.” En de vader van Maartje zegt: “De stiften zijn natuurlijk wel van haar.” Ik hoef niets meer uit te leggen

en geef ze de tip om al het speelgoed van namen of gekleurde stickertjes te voorzien. Het speelgoed voor algemeen gebruik krijgt geen sticker. Pas wanneer je eigenaar mag zijn van je spullen, kun en wil je er de verantwoordelijkheid voor nemen. Een week later krijg ik een mail waarin staat dat Maartje blijer en guller is geworden. Empathie is het vermogen om je daadwerkelijk in de ander te verplaatsen. Volwassenen zouden het wat vaker moeten doen.